

DARMO 1/2 ROUTI - VI.

ÁĚtrtek, 02 srpen 2018

6. SvatebnÁ- dÁ;reÁ•ek âĚMÁ›li

bychom se vzÁ-t, neÁ¾ to na tobÁ› bude vidÁ›t,âĚœ prohlÁ;sil Michal nad smaÁ¾enÁ½mi tvarÁ-Á¾ky, kterÁ© zrovna veÁ•eÁ™el. Takovou Á¾Ájdost o ruku bych si nedokÁ;zala pÁ™edstavít ani v tom nejhorÁ;Á-m snu. Brambora mi uvÁ-zla v krku a do oÁ•Á- se mi zaÁ•aly tlaÁ•it slzy. âĚCo breÁ•Á-Á;?âĚœ zeptal se tak nÁ›jak blahosklonnÁ›, protoÁ¾e si zÁ™ejmÁ› myslel, Á¾e jsem celÁ; dojatÁ; Á;tÁ›stÁ-m. DojatÁ; jsem sice byla, ale hlavnÁ› z nÁ›j.

âĚVÁ-Á; co,

mÁ›j milÁ½, kdyÁ¾ to vidÁ-Á; takhle romanticky, tak radÁ›ji nic. Á½Á;dnÁ; svatba nebude!âĚœ

Vykulil

na mÁ› oÁ•i a kroutil hlavou: âĚNejsme na nÁ›jakÁ© divadÁ½lko uÁ¾ trochu velcÁ-? Myslel jsem, Helenko, Á¾e se nechÁ;me oddat jen se svÁ›dky a rodiÁ•e pak pozveme tÁ™eba na slavnostnÁ- veÁ•eÁ™i.

âĚVÁ¾dyÁ¥ je

mi teprve Á;estadvacet a chci velkou svatbu na zÁ;imku a Á;aty s vleÁ•kou a druÁ¾iÁ•ky âĚ!, a vÁ›bec, jenÁ¾e ty mi to Á™Á-kÁ;Á; jako Á¾e bychom si mÁ›li vzÁ-t gumÁ;ky a jÁ-t na houby, dokud rostou,âĚœ bulila jsem do tvarÁ-Á¾kÁ-.

Michalovi

bylo jasnÁ©, Á¾e v tuhle chvÁ-li nemÁ; smysl v debatÁ› pokračÁ•ovat a mumlaje cosi o zblÁ;znÁ›nÁ½ch tÁ›hotenskÁ½ch hormonech, uklidil se radÁ›j do atelieru. Zavolala jsem kamarÁ;dice NatÁ;lii, protoÁ¾e jsem si potÁ™ebovala postÁ›Á¾ovat nÁ›komu, kdo mÁ› urÁ•itÁ› polituje.

âĚJasnÁ›,

pÁ™ijeÁ• klidnÁ› hned, jsem sama doma a stejnÁ› bych s tebou taky potÁ™ebovala nÁ›co dÁ›leÁ¾itÁ©ho probrat,âĚœ zvala mÁ› Natka. V poslednÁ- dobÁ› uÁ¾ jsme se nevÁ-daly tak Á•asto, protoÁ¾e se NatÁ;lie nastÁ›hovala ke svÁ©mu novÁ©mu pÁ™Á-teli. MÁ›l domek za Brnem a budovali si tam spoleÁ•nou veterinÁ;rnÁ-ordinaci. NatÁ;lika koneÁ•nÁ› naÁ;la muÁ¾e, se kterÁ½m si rozumÁ›la a kterÁ½ oceÁ•oval jejÁ- pÁ™estarošlivou pÁ©Á•i. Ono vlastnÁ› nebylo divu, protoÁ¾e Ota byl chudÁ;jk tak oÁ;klivÁ½, Á¾e se dÁ;my dosud v tom opeÁ•ovÁ;vÁ;inÁ- asi pÁ™Á-liÁ; nepÁ™edhÁ;inÁ›ly. Byl to tvarohovitÁ½ doktÁ›rek s Á™Á-dkÁ½mi rezavÁ½mi vlasy a silnÁ½mi brÁ½lemi. Á tÁ-hlÁ; tmavovlÁ;jska NatÁ;lie mi k nÁ›mu zrovna moc neladila, ale jak sama Á™Á-kala: âĚNemusÁ-bÁ½t hezkej, hlavnÁ› kdyÁ¾ mÁ› mÁ; rÁ;d.âĚœ A to Ota mÁ›l, a my s Michalem jsme si ho takÁ© brzy oblÁ-bili, protoÁ¾e co mu pÁ™Á-rodá ubrala na krÁ;se, pÁ™idala na smyslu pro humor.

KdyÁ¾ jsem

pÁ™ijÁ-Á¾dÁ›la, Natka uÁ¾ Á•ekala pÁ™ed domem a hned mÁ› tlaÁ•ila do dvora, aby mi pÁ™edvedla, jak pokroÁ;ili s budoucÁ- ordinacÁ-.

âĚJÁ; uÁ¾ s

sebou chtÁ›la vzÁ-t prvnÁ- pacienty a tady jeÁ;tÁ› trÁ•Á- nÁ›jakÁ© trubky ze zdi, jak je to moÁ¾nÁ©?âĚœ divila jsem se naoko.

pozveme aspoň nejbližší rodinu. Vždyť já si svatbu bez maminky ani neumím představit, vĀ-Ā, jak by jĀ- to bylo lĀ-to?âœ

âžNesnaš

se má dojmout. NaĀ- matce je to jedno, sama už se vdávala tímkrát, tak s tím nedělá žádnou vědu,âœ má v rukou NatĀlie. âžAle společně svatba není tak špatná. Když si předjeme vzájemně za svatbu, tak máš starosta spláchnout tímeba i ten proslov z jedné vody.âœ

âžJakš

starosta, prosím tě? Já si se chci vdávat v kostele!âœ

âžJo, jo,

neposkvrň mě panna nevěstinka s pupkem, to je ůroveň,âœ posměvala se NatĀlie. Pak jsme se dohodly, že v klidu všechno promyslíme a o věnkendu uděláme vĀichni ůtyřmi věleňnou, tedy vlastně svatební poradou. Ale jak už to tak bývá, nakonec všechno dopadlo úplně jinak. Michal prohlásil, že když chci být za princeznu, tak tedy budu, a že se o všechno postará. Za měšc jsme se s NatĀlií obě vdávaly na zámku Belcredi, oblečené, tak jako vĀichni z ůastně, v dobových divadelních kostýmech. Jedinou vějmkou byla Otova babička od Kyjova, která měla vlastní svatební kroj. Pohořtěně bylo předipraveno v divadelním klubu, a šekla bych, že na mě předbuzně měli nevěstičku z ůážitka z toho, že tam bylo i pár herců, kteří znali z televize. Společnost vĀak paradoxně nevěce pobavila Otova babička. Celou dobu u stolu klečela, protož v kroji se nedalo dĀky bezpřetru na křoběch spodních sedět. V jednu chvíli se zeptala, kam si máš odskočit na záchod a zmizela na dost dlouhou dobu. Vracela se tíměš poklusem, oš navrch hlavy.

âžPředstavte

si, co se mi stalo,âœ vyškřikovala pisklavě hlasem, âžvlezu do těchch dvěš- a vidím tam âžanciĀĀeâœ jakš. Držela jsem sukň a zkoušela se tam nátelovat nejdš-v ze zadu, potom zepředu, ale ůjak vĀm mi to předšd nešlo. Pak jsem si vĀimla, že je tam i kabinka. Udělala jsem tam, co bylo potřeba a když vyjdu ven, tak co nevidím âœ u toho âžanciĀĀâœ stojĀ- chlap!âœ

Dlouho se

pak v divadle píším jinak nešeklo.

O parĀdnĀ-

ostudu se postaral můj bratr Aleš, který to trošku předehnal s předš-pitky a odmĀtal odložit kostým mušketěra, ve kterém vypadal vskutku neodolatelně. V nestěněněeně chvíli se ůkam vytratil a už se neobjevil. Až druhý den jsme se dozvěděli, co vlastně vyváděl. Vypravil se na dobrodružnou cestu noňm Brnem a zpřsobil rozruch hned v ůkolika lokálech. V tom posledním byl odzbrojen policejní hládkou v momentě, kdy kličkoval mezi stoly a pokoušel se divadelním kordem napichovat šzky na talšch veššch hostě. Z policejní stanice byl propuštěn aš rĀno, takž se oběany, jedoucím do zámštnĀ- městskou hromadnou dopravou, cestoval toho dne pomaškaně mušketěra, který mu se pletl kord mezi nohy.

Nevěstička předškvapně měš vĀjak

šekalo mezi svatebními dary. Najednou se mezi balšky objevil piknikováš košš-k s velkou mašilĀ-. Nebo že bych ho předšehlšdla? Když jsem rozvĀžala stuhu a chystala se otevřšt obšilku, která pod nĀ- byla zaššně, rozletěla se oběš vĀka

koÁje a na mA› vykoukla vyjevenÁj, rozespálÁj psÁ- hlava. Nebyla to jedinÁj hlava, kterÁj byla v tu chvÁ-li vyjevenÁj. PsÁ-k knÁ-knul a chtÁ›l se dostat z koÁje. Vzala jsem ho do nÁjruÁe a tichounce na nÁ›j mluvila. PozornÁ› si prohlÁdl mA›j obliÁej a pak mi olÁ-zl nos.

âŽTaky tÁ› zdravÁ-m,âœ
odpovÁ›dÁ›la jsem mu.

V obÁjce jsem naÁjla dÁkaz o tom, Áe mrÁous je ÁistokrevnÁ½ dalmatin jmÁnem Caleb. ZvlÁjÁjtnÁ- na tom je, Áe jsem se nikdy nedozvÁ›dÁ›la, kdo nÁjm ho daroval. Typovala bych NatÁjlii, ale duÁjovala se, Áe ona ne. MÁ›lo to jednu vÁ½hodu â€“ mA›j protestujÁ-cÁ- novomanÁ¾el ho nemÁ›l komu vrÁtit. Jen to jeho jmÁno nÁjm nÁ›jak neÁjlo z pusy, tak jsme ho pÁ™ejmenovali na Olivera. MIA KOBOSILOVÁ•